

वेदः

वेदना

वेदय

तेषां प्रवक्ष्याम्यासुरायणीया वासुरायणीया
 वार्मानवेया प्राज्ञता ऋत्विग्भेदा प्राचीन-
 योग्या ज्ञानयोग्या रात्रायणीयाश्चेति । तत्र
 रात्रायणीयानां नव भेदा भवन्ति । रात्राय-
 णीयाः । श्राद्धायणीयाः । श्रावायणीयाः इति
 श्राव्यसुप्रयाः इति च पाठः । चालनाः ।
 चालसुप्रया इति वा पाठः । मौहनाः । इति
 तु भाष्ये नास्ति । खलनाः । महाखलनाः ।
 वाङ्मनाः । कौपुमाः । गीतमाः । जेमिनीया-
 श्चेति । तेषामध्यममष्टौ सामवहसाधि
 सामानि च चतुर्दश अष्टौ श्रतानि । दशैति
 दशवसुत वासुखिल्याः समुपसंप्रैष्यः । क्वचित्
 पुस्तके नवतिदशतिवासुखिल्याः समुपसंप्रैष्यः
 इति च पाठः । एतत् सामगणं स्मृतम् ॥ ३ ॥
 अथर्ववेदस्य नव भेदा भवन्ति । प्यैष्याः ।
 दान्ताः । प्रदान्ताः । ज्ञाताः । ज्ञीता इति च
 पाठः । सौम्याः । ब्रह्मदावणाः । श्रौतकी ।
 देविदशती । चरवविद्याश्चेति । दाता प्रदाता
 ज्ञीता ब्रह्मदीपशी वेदशी इति भाष्ये नामा-
 न्तरम् । तेषामध्यमं पञ्च कल्पानि भवन्ति ।
 नक्षत्रकल्पो विधानकल्पो विधिविधानकल्पः
 संहिता श्रान्तिकल्पश्चेति । सर्वेषामेव वेदाना-
 मुपवेदा भवन्ति । ऋग्वेदस्याशुर्वेदः । यजु-
 र्वेदस्य धनुर्वेद उपवेदः । सामवेदस्य गान्धर्व-
 वेद उपवेदः । अथर्ववेदस्य शूद्रशास्त्राधि
 भवन्ति ॥ ३ ॥ (अथर्ववेदस्य तन्मशास्त्राधीते
 सुष्ठु मन्थते । तथा च मुक्तगीतौ । ४ । १ । २० ।
 “ऋग्यजुःसामचापयन्वा वेदा आशुर्धनुःक्रमात् ।
 गान्धर्वञ्चैव तन्नाधि उपवेदाः प्रकीर्तिताः ॥”)
 ऋग्वेदस्याध्वेयगोत्रं ब्रह्मदेवत्वं गायत्रं हृन्दः ।
 ऋग्वेदो रत्नमवर्णः पद्मपत्रायतायः सुविभक्तयौवः
 कुचितकेशः श्वश्रुत्तवर्णः द्विरभिसंयुतः ॥ ३ ॥
 यजुर्वेदस्य भारद्वाजगोत्रं रुद्रदेवतं जैटुभं
 हृन्दः । यजुर्वेदः शशो दीर्घः कपासी ताम्बवर्णः
 काचननयनः आदित्यवर्णं वर्णेन पञ्चारजि-
 माचः ॥ ३ ॥ सामवेदस्य काश्रपगोत्रं विश्वदेवत्वं
 जागतं हृन्दः । सामवेदो जित्सवनी शुषिः शुष्पी
 वावी मुषिवावाः इति च पाठः । चौमी इत्यपि
 पाठः । दान्ती चर्मी इती काचननयनः
 आदित्यवर्णं वर्णेन वङ्गरजिमाचः ॥ ३ ॥ अथर्व-
 वेदस्य वैशानगोत्रं रुद्रदेवत्वं आशुटुभं हृन्दः ।
 अथर्ववेदस्त्रीरुद्राचरः लज्जः कामरूपे सुद्र-
 कर्मा स्त्रिय साध्याः सुद्रकर्मिन्त्रेव साध्या इति
 वा पाठः । चवियहाः सकलहाः कर्मि गानवः
 सदानलज्जः परस्त्रियान्श्चेति नवरजिमाचः ।
 यत्यान्तरे विन्वात्मा विश्वकर्मो खशाखा-
 ध्यायी । प्राज्ञो महानोनीत्यनवर्णं वर्णेन दश-
 रजिमाच इति च पाठः ॥ ३ ॥ अथ ध्यानम् ।

“ध्यायामि त्वां पद्मपत्रायतार्त्तं
 कुचितकेशं ब्रह्मदेवत्वमाद्यम् ।
 गायत्रं ऋग्वेदमाध्वेयगोत्रं
 रत्नमवर्णं श्वश्रुत्तमप्रमाद्यम् ॥

वन्दे रीरं जैटुभं ताम्बवर्णं
 भारद्वाजं रुद्रमनेत्रं शशशाङ्गम् ।
 यजुर्वेदं दीर्घमादित्यवर्णं
 कापालिग्नं पञ्च चारजिमाचम् ॥ ३ ॥
 य इदं देवतं रूपं गोत्रप्रमाणं हृन्दोवर्णं
 वर्णयति च विद्यां लभते च विद्यां लभते ।
 जन्म जन्म वेदपारो भवति अत्रतो व्रती भवति
 अत्रयतः प्रयतो भवति अत्रज्ञचारी ब्रह्मचारी
 भवति जातिसरो जायते ॥ ३ ॥
 “य इदं चरवयूहं पयंसु आध्वेयिजः ।
 धीतपाप्मा मुचिर्विप्रो ब्रह्मभूयाय कल्पते ।
 य इदं चरवयूहं आहकाणे सदा पठेत् ।
 अक्षयमभवत् आहं पिष्टव्यासुपतिष्ठते ।
 योऽधीते चरवयूहं च विप्रः पङ्क्तिपावनः ।
 पावयत्वखिनान् पूर्वान् पुत्रवान् सप्त सप्त च ॥
 य इमा विपुला देवा अन्ततलव्य गच्छति ।
 लोकातीतं महाश्रान्तं अन्ततलव्य गच्छति ॥”
 गच्छन्ती नम इत्याह भगवान् याचः पारा-
 शरीयो याचः पाराशरीयः । इति आस्वरचितं
 चरवयूहं समाप्तम् ॥ (धनम् । यथा, ऋग्-
 वेदे । ७ । ३१ । १ ।
 “अग्निं रथं न वेदाम् ॥”
 “वेदं वेदो धनम् धनहितम् ॥” इति तद्वाच्ये
 वाच्यः । चतुःसंख्यावाचकः । यथा, साहित्य-
 दर्पणे । ४ । २६४ ।
 “तदेवमेकपचाशद्देहास्यस्य धनेर्मताः ।
 सङ्करेण निरूपेण संख्या चैकरूपया ।
 वेदस्याग्निशराः शुद्धैरिवुवावाग्निचाचकाः ॥”
 इभंसुष्ठिः । यथा, मनुः । ४ । ३६ ।
 “वेदवीं धारवेद्यष्टिं चोदकश्च कमलजुम् ।
 यज्ञोपवीतं वेदश्च मुने रौक्मे च कुण्डले ॥”)
 वेदगर्भः, पुं, (वेदा गर्भे अन्तरे यस्य ।) ब्रह्मा ।
 (यथा, भागवते । २ । ४ । २४ ।
 “एतदेवात्मभू राजन् नारदाय विष्टच्छते ।
 वेदगर्भोऽभ्यधात् साचाद्यदाह हरिरात्मनः ॥”)
 ब्राह्मणः । इति हेमचन्द्रः ।
 वेदगुप्तिः, स्त्री, (वेदानां गुप्तिः ।) ब्राह्मणादि-
 कर्तृकवेदरक्षा । इति कैचित् ।
 वेदनं, स्त्री, स्त्री, (विद् + क्त् + ट्) पक्षे । “चङ्-
 वेदना, चङ्गिर्विदिथ्य उपसंख्यानम् ॥” १ । १ ।
 १०७ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या युक् ।) अशुभवः ।
 तत्पर्यायः । संवेदः २ । इत्यमरः ॥ ज्ञानम् ।
 दुःखम् । इति मेदिनी । विवाहः । यथा,—
 “पाणिग्रहणसंस्कारः सवर्णासुपदिश्यते ।
 अथवर्णासुर्वं श्रेयो विधिवद्वाहकर्मैव ॥
 शरः चतुरियया याह्यः प्रतीदो वैश्वकन्यया ।
 वचनस्य दशा याह्या शूद्रयोत्कृष्टवेदने ॥”
 इति मानवे ३ अध्यायः ॥ ३ ॥
 पाषीति । समानजातीयसु यज्ञमानासु हस्त-
 यहणलज्जः संस्कारो यज्ञादिशास्त्रेण विधी-
 यते । विजातीयसु पुनरह्यमानासु विवाह-
 कर्मैवि पाणिग्रहणस्थाने अथमनन्तरञ्चैकि

वक्ष्यमाणो विधिर्श्रेयः । शर इति । चतुरियया
 पाणिग्रहणस्थाने ब्राह्मणविवाहे ब्राह्मणहस्त-
 परियहीतकाळेकदेशो याह्यः । वैश्वयया
 ब्राह्मणचतुरियविवाहे वाह्यचतुरियविधृत-
 प्रतीदेकदेशो याह्यः । शूद्रया पुनर्दिजातित्रय-
 विवाहे प्राहृतवचनदशा याह्या । इति ब्रह्म-
 भट्टः ॥
 वेदनन्दकः, पुं, (वेदं निन्दतीति । निन्द + क्तुन् ।)
 नास्तिकः । इति षटाक्षरः । (यथा, यमः । १० ।
 “दुर्भंगो हि तथा वक्तुः पावकी वेदनिन्दकः ॥”)
 सुहृत् ॥
 वेदपारगः, त्रि, (वेदस्य पारं गच्छतीति । गम +
 ङः ।) वेदवेत्ता । ब्रह्मज्ञानी । यथा,—
 “चक्रवाकाः शरदोपि हंसाः सरधि मानसे ।
 वैभजाताः क्रुदन्ते ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥”
 इति आहृतस्ये पिष्टगाथा ॥
 वेदमाता, [च] स्त्री, (वेदानां माता ।) गायत्री ।
 यथा,—
 “योऽधीतेऽह्यह्यह्येतीं सावित्रीं वेदमातरम् ।
 विश्वायार्थे ब्रह्मचारी च याति परमी गतिम् ।
 गायत्रीं वेदजननीं गायत्रीं लोकापावनीम् ।
 न गायत्र्याः परं जय्यं एतद्विज्ञाय सुच्यते ॥”
 इति कौर्मि उपविभागे १२ अध्यायः ॥ ३ ॥
 दुर्गा । यथा,—
 “ब्रह्मिष्ठा वेदमादत्वाज्ञायत्रीं चरवायजा ।
 वेदेषु चरते यज्ञापीन सा ब्रह्मचारिणी ॥”
 इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
 वेदवती, स्त्री, (वेदं ज्ञानमस्यस्या इति । वेद
 + मतुप् । मस्य वः । स्त्रियां ङीष् ।) कुश-
 ध्वजराजकन्या । वा जन्मान्तरे जीता । यथा,
 बह्विरवाच ।
 “त्वं गच्छ तपसे देवि । पुष्करच सुपुण्ड्रम् ।
 ज्ञाना तपस्यां तत्रैव खर्गकन्योर्भविष्यति ॥
 वा च तदचनं श्रुत्वा प्रतप्य पुष्करे तपः ।
 दिवं जित्वाचवर्षेण खर्गकन्योर्भूष्य च ॥
 वा च कावेण तपसा यज्ञकुक्षसुप्रया ।
 कामिनी पाक्षवाणाश्च द्रौपदी हुपदात्मजा ॥
 ह्यते युगे वेदवती कुशध्वजसुता सुभा ।
 जेतायां रामपत्नी सा जीतेति जगत्कामजा ॥
 तच्छाया द्रौपदी देवी दापरे हुपदात्मजा ।
 विश्वायतीति वा प्रोक्ता विदमानयुगचये ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसखे १२ अध्यायः ॥
 (पारिपात्रपर्वतखनदोविशेषः । यथा, मार्क-
 ङेये । ५० । १८ ।
 “वेदस्त्वतिर्वेदवती रुचनी सिन्धुरेव च ॥”)
 वेदवदनं, स्त्री, (वेदानां वदनमिव ।) याकरजम् ।
 यथा,—
 “यो वेद वेदवदनं वदनं हि स्वयम्-
 ब्राह्मणाः स वेदमपि वेद किमन्यशास्त्रम् ।
 यस्मादतः प्रथममेतदधीत्य धीमान्
 शास्त्रान्तरस्य भवति श्रवणेऽधिकारी ॥”
 इति सिद्धान्तशिरोमणौ गीताध्यायः ॥